

LUBCZYK (1) *sb m*

N sg lubczyk.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

bot. Levisticum officinale Koch. (Rost); lubczyk ogrodowy; bylina z rodziny baldaszkowatych (Umbelliferae), przyprawa kuchenna i roślina lecznicza, a wg wierzeń ludowych roślina wzbudzająca uczucie miłości; Ligusticum, Lûbestockel Lubczyk Murm 114.

Cf LUBCZEK, [LUBIESZCZ], [LUBIESZCZEK], LUBIESZCZYK, [LUBISZCZEK], LUBSZCZEK, LUBSZCZYK

KCh